

NEDEĽÁM TO PRO SEBE

aneb Metodika k pořádání kulatých stolů a školních fór pro mladé lidi

play!

obsah

úvodní slovo	3
obecné informace	4
prosazení projektu	6
doprava v obci	8
informovanost o městě	10
třídění odpadů	12
využití kulturního domu po plánované přestavbě	14
školní fórum	16
vědomostní kvíz	20

úvodní slovo

Petr Panaš

Mají obce diskutovat s mládeží? Určitě ano. Odpověď na položenou otázku není ještě ve všech obcích a městech tak jednoznačná. Přitom praxe ukazuje výhody tohoto dialogu. Co přináší diskuze s politiky a úředníky mladé generaci? Naučí se jednat s obcí jako partnerem. Zjistí, že zástupci samosprávy jsou lidé, kteří jsou ochotni naslouchat a pomoci. Získají dovednost komunikace a prosazování svých nápadů. Zástupci radnice pak slyší potřeby mladých. Pokud chce samospráva udržet občany ve své obci, tak je ideální začít pracovat právě u mladé generace. Přesvědčí se, že jejich náměty na zlepšení života v daném místě se mnohdy netýkají generačně pouze jich, ale celého věkového spektra obyvatel. Aby se obec posouvala, potřebuje nejenom výkonné úředníky a osvědčené politiky, ale také angažované občany. A veliký potenciál je právě v mladých lidech. Projekt NEDEĽÁM TO PRO SEBE podpořený Českou národní agenturou mládeže si kladl za cíl prohloubit zmiňovanou spolupráci tam, kde začala a nastartovat ji, kde je zájem, ale chybí praktické zkušenosti. K udržitelnosti projektu slouží tato metodika, která přináší praktické poznatky, jak mohou radnice pracovat s mladými občany. Doufáme, že bude sloužit jako návod pro všechny, kteří na otázku, zda mají obce diskutovat s mládeží odpoví: Určitě ano.

obecné informace

použitelné pro všechny typy kulatých stolů bez ohledu na specifické téma

Přípravná fáze

Zajištění účastníků kulatého stolu

Zde jsou dvě varianty :

- 1 Kulatý stůl uspořádat v odpoledních hodinách pro předem neomezenou množinu účastníků.

Výhoda je, že přijdou lidé, kteří mají o dané téma zájem a chtějí ho řešit.

Nevýhodou naopak to, že dopředu neznáme počet účastníků, kdy při nízkém počtu ztrácí akce smysl. Náročnější to je na propagaci, zajištění prostor a občerstvení (pokud dopředu nemůžeme účast odhadnout).

- 2 Kulatý stůl uspořádat v dopoledních hodinách a cíleně oslovit školy ve městě za účelem zajištění účastníků. Potenciální nevýhodu spočívající v tom, že se akce účastní ti, kteří o ni nemusí projevit dostatečný zájem, lze eliminovat uvedením tématu na pozvánku s tím, že ředitel bude instruován, aby výběr účastníků proběhl s ohledem na zájem o téma. Navíc i akce v dopoledních hodinách může být otevřena veřejnosti.

V případě oslovení veřejnosti je třeba vzít v úvahu fakt, že výstupem je znát názor mladých lidí, a tudíž jsou účastníci věkově omezeni.

Vzhledem k řešení už specifických problémů v rámci kulatých stolů je vždy lepší mít účastníky v kategorii 8.–9. třída ZŠ a studenty středních škol. Doporučuji oslovení školních parlamentů, které mohou pomoci s výběrem účastníků i s možnou přípravou na téma. Vždy je vhodnější, přichází-li pozvánka na takovou akci do škol z radnice, neboť má větší váhu a je tak spíše garantována účast na ní.

Počet účastníků

Doporučený počet je cca 20 osob ze strany mládeže.

Odborná veřejnost

Samozřejmě se zajišťuje dle daného tématu, ale určitě doporučujeme účast politického představitele radnice (starosta, místostarosta), vedoucí příslušného odboru a případně příspěvkové organizace.

***Příklad:** Projednávání využití kulturního domu, který má být revitalizován či nově postaven. Vhodná je účast starosty nebo místostarosty, který má ve své gesci kulturu nebo investice. Dále vedoucí odboru kultury (případně investic) a ředitele stávajícího kulturního domu.*

Materiálně-technické zabezpečení

Místo

Ideální je, když se místo vztahuje k projednávanému tématu. Tedy u již zmíněné přestavby (výstavby) kulturního domu je to místnost v kulturním domě. Ale samozřejmě to není podmínkou a využít lze jakékoli vhodné nebytové prostory.

Pomůcky

Flipčárkový stojan, flipčárkové papíry, fixy. Dále mohou být barevné nalepovací lístečky na hlasování.

Občerstvení

Nezbytné je zajištění nápojů, vhodné je ale i nějaké drobnější občerstvení pro účastníky.

Realizační fáze

Přivítání účastníků - organizační záležitosti

Představení moderátora a zástupců odborné veřejnosti. Stručně seznámit účastníky s programem, předpokládanou dobou trvání, přestávkami. Další informace (kde jsou toalety, vypnutí vyzvánění na mobilních telefonech, jak se bude pracovat ve skupinách).

Uvolňovací aktivita spočívající v dílčím seznámení účastníků

Účastníkům jsou pokládány otázky, na něž oni reagují zvednutím ruky, postavením se u stolu nebo přechodem na určené místo. Jedná se o možné varianty, které volíme s ohledem na prostorové možnosti v místě pořádání kulatého stolu.

Možné typy otázek:

Kdo bydlí přímo v tomto městě?

Komu je více jak 15 let?

Kdo se dívá v průměru více jak dvě hodiny denně na televizi?

Kdo byl poslední měsíc v kině?

Kdo chodí alespoň 2x do roka do divadla?

Kdo poslouchá vážnou hudbu?

Kdo v tomto roce navštívil muzeum (galerii ap.) bez hromadné účasti školy?

Kdo je registrovaným čtenářem místní knihovny?

Otázky je vhodné klást nejprve obecně a následně je směřovat k projednávanému tématu. V našem případě se jedná o kulturní dům, proto se otázky z větší části zaměřují na věci s kulturou související.

Rozdělení do pracovních skupin

Úvodem je třeba odůvodnit rozdělení do pracovních skupin. Jedná se o to, aby skupina byla co nejpestřejší, a to nejen věkově, ale i místem bydliště a školou, kterou žáci/studenti navštěvují. To napomůže skupině vytvářet rozmanitější spektrum nápadů a myšlenek. Proto je třeba, aby pracovní skupiny nebyly po jednotlivých školách. Zároveň je dobré připomenout, že se účastníci tímto učí spolupracovat s neznámými lidmi, což pro ně může představovat velmi dobrou životní zkušenost. Rozdělení lze provést rozdílnými způsoby a záleží pouze na organizátorovi, který mu bude nejvíce vyhovovat a jaký zvolí.

Možnosti rozdělení:

1 Nechat si ze škol předem zaslat jmenný seznam účastníků a rozdělit je už při registraci v prezenční listině. Například barevně označit stoly a jednotlivá jména s tím, že při podpisu každý vidí, jakou barvu (nebo číslo) má přidělené, a jde ke stolu, který přidělení odpovídá.

2 Zvolit lze i pohybové rozdělení. Účastníci se musí bez mluvení seřadit do zástupu podle velikosti. Organizátor přiděluje jednomu po druhém číslo, poté jde každý ke stolu se stejným číslem.

3 Účastníci udělají kruh, zavřou oči a na záda nebo čelo se jim přilepí barevný lístek odpovídající barevnému označení stolu. Bez mluvení musí zjistit, jakou barvu jsou označeni, a jít si sednout ke svému stolu.

Lze najít samozřejmě více způsobů rozdělení do skupin a volit je i dle věkového spektra žáků a studentů. ■

prosazení projektu

První blok

Účastníci rozdělení do skupin dostanou flipčártové papíry, fixy a následující zadání (počet zadání se odvíjí od počtu účastníků a pracovních stolů, zadání mohou být dvě až čtyři):

*Chcete založit
filmařský kroužek.
Potřebujete kameru
a mít možnost promítat
své krátké filmy.*

*Máte v úmyslu
založit kroužek
přátel komiksu a do
jednoho roku vydat
sborník příběhů od
jednotlivých členů.*

*Jste
neformální
skupina mladých lidí,
která by chtěla, aby ve městě
bylo vybudováno workoutové
hřiště / skatepark (volit to,
co ve městě opravdu není).
Hřiště chcete využívat, ale
nemáte ambice se nějak
organizovat a následně
se o něj starat.*

*Chcete, aby vznikl
volnočasový klub pro
mladé. Jednalo by se o prostory,
kde by bylo možno si koupit drobné
občerstvení, zahrát společenské
hry, kulečnick, stolní tenis. Bylo by
zde připojení na WI-FI a večer by
šlo uspořádat hudební vystoupení.
Nemáte ambice to provozovat,
ale nebráníte se při provozu
pomáhat.*

Úkolem je sepsat, jak by účastníci postupovali, aby došlo k prosazení a uskutečnění zadaného záměru. Čím začít, koho a jakým způsobem oslovit, s jakými informacemi za ním přijít, jaké informace už mohou mít k dispozici. Měli by mít i odhad rozpočtu na počáteční investici a na provoz. Mohou mít vytipované také konkrétní místo, které k záměru potřebují (pokud je k realizaci záměru zapotřebí). Čím více konkré-

nějších informací účastníci předkládají, tím lépe. Promyslet by měli i taktiku, jak daného člověka přesvědčit, s kým za ním jít, zda ho informovat předem, nebo až při jednání atd. Měli by zkusit i zapřemýšlet nad tím, zda jednat s úředníkem nebo politikem, případně oběma a v jakém pořadí.

Vše si účastníci napíší jako pomocný materiál na flipčártové papíry. Následovat bude prezentace, při níž nejprve uvedou, za kým jdou, jak si schůzku domluvili, zda už s někým jednali. Potom se pokusí stylizovat do situace, kdy již jednají s kompetentní osobou (například starostou), a proto musí argumentovat tak, aby ji přiměli k podpoře předneseného projektu.

Po ukončení prezentace každého stolu může následovat diskuze, otázky a případné podněty mohou vzejít od dalších pracovních skupin.

Zástupci radnice nekomentují jednotlivá vystoupení po jejich přednesu, ale až na závěr. Postupně sdělí, co se jim na dané prezentaci líbilo, která byla nejvíce přesvědčivá, co v nich chybělo, anebo bylo naopak nadbytečné. Hodnocení se týká jak argumentace k samotnému prosazovanému návrhu, tak i možností jeho projednání (jak a s kým se bude jednat – politik, úředník, ředitel příspěvkové organizace atp.).

Druhý blok

Každý pracovní stůl má napsat 5–10 problémů, které by chtěli ve městě řešit. V tomto případě se však nejedná o problémy fiktivní, ale reálné, tak jak je mladí lidé v daném městě vnímají. Ty jsou potom nahlas přečteny a moderátor nebo zástupce radnice každému stolu určí jeden z nich.

Poté se účastníci kulatého stolu přestylizují do jiné role, a to do role zastupitele města. Na jednání zastupitelstva se snaží ostatní přesvědčit o podpoře a realizaci daného problému. Využívá se při tom znalosti z první aktivity, ale je třeba upozornit na změnu role, kdy zastupitel používá jiné argumenty než žadatel občan. Opět je kladen důraz na kvalifikovaný odhad nákladů realizace a celkovou přesvědčivost obhajoby. Představitel z radnice pak hodnotí vystoupení zástupců stolů a upozorňuje na nepřesnosti a chyby. Je ale dobré také vyzdvihnout argumentaci, která byla vhodná a přesvědčivá.

V případě časového prostoru je možné, a dokonce i velmi vhodné diskutovat nejenom o argumentační části, ale i o navrhovaných problémech z jejich věcného hlediska. ■

doprava v obci

První blok – zhodnocení různých druhů dopravy v obci

Na tomto kulatém stole je žádoucí přítomnost politika a dále pracovníka odboru dopravy (pokud je v dané obci zřízen).

Pracovní stoly dostanou přidělené různé druhy dopravy, které se ovšem v obci reálně vyskytují. Minimálně to vždy bude automobilová doprava zahrnující osobní vozidla, TAXI a dopravu autobusem, cyklo doprava a pěší. Dále se může jednat o dopravu vlakovou, ale vzhledem k tomu, že obec nemá v podstatě žádnou možnost vlakovou dopravu ovlivnit, není nutné ji ani zařazovat.

Prvním úkolem je napsat co nejvíce pozitivních a negativních stránek k danému způsobu dopravy obecně.

Příklad automobilové dopravy – osobní vozidlo

Kladné stránky: vysoká mobilita (maximální dostupnost, v podstatě lze dojet kamkoli), časová nezávislost (na rozdíl od hromadné dopravy), možnost odjezdu přímo od místa bydliště, možnost převozu zavazadel, dostupnost servisu, velký výběr značek a druhů vozidla dle individuální potřeby atd.

Záporné stránky: vysoká pořizovací cena (u starších vozidel vyšší poruchovost), související náklady – povinné ručení, pojištění, běžná údržba, nutné opravy, nešetrné k životnímu prostředí, vysoké náklady na PHM, problém se zaparkováním atd.

Druhým úkolem je opět sepsání pozitivních a negativních stránek, tentokrát však daného způsobu dopravy v konkrétní obci.

Příklad – můžeme zvolit znovu dopravu automobilovou, a to osobní vozidlo

Kladné stránky: možnost rychle se přemísťovat, převážet větší nákupy, zajet s nemocným k lékaři atd.

Záporné stránky: nedostatek parkovacích míst, někde nutnost placeného parkování, nebezpečí krádeže či vykradení vozidla, velký provoz, drahý způsob přemísťování atp.

Obvyklým závěrem u tohoto způsobu dopravy bývají převažující negativní stránky, jestliže jsou vztaženy na konkrétní obec. Záleží však na její velikosti, zavedení MHD atp.

Následuje prezentace práce, kdy pracovní skupiny přečtou, jaké kladné a jaké záporné stránky k zadanému druhu dopravy uvedly, a vše příslušně okomentují.

Hlasování

Na flipčárkový papír se napíše druhy dopravy používané v dané obci a účastníci dostanou nalepovací lístečky dvou barev. Lísteček jedné barvy přiřadí k druhu dopravy, kterou sami nejvíce používají, a druhé k tomu druhu dopravy, jenž by měl být podle jejich názoru v obci co nejvíce podporován a je z celospolečenského hlediska nejvhodnější.

Proběhne diskuze k hlasování a předchozí prezentaci, poté celkové zhodnocení způsobů dopravy.

Následuje přestávka.

Druhý blok – návrhy na konkrétní opatření ke zlepšení dopravy v obci

Pracovní stoly nyní budou zpracovávat všechny formy dopravy. Úkolem bude napsat konkrétní opatření, která by přispěla ke zkvalitnění daného způsobu dopravy v obci. Nemusí se jednat jen o opatření systémového charakteru, ale i o naprosto individuální opatření v konkrétní lokalitě.

Po jejich sepsání se u každého stolu graficky označí dvě opatření, která se jeví jako nejlepší.

Následuje prezentace práce.

Po ukončení prezentace moderátor sepíše na flipčárkový papír opatření, která byla preferenčně označena, případně se opakovala. O těch je potom hlasováno s vysvětlením, že hlas mají dostat ta, která jsou považována z pohledu účastníka kulatého stolu za nejprospěšnější pro danou obec.

Po ukončení hlasování a vyhodnocení následuje diskuze k tématu.

informovanost o městě

První blok – informace obecně

Účastníci rozdělení do skupin dostanou flipčárkové papíry a fixy s úkolem napsat co nejvíce druhů informací, které je zajímají ve vztahu k životu ve městě. Mohou to být informace z nejrůznějších oblastí života – doprava, kultura, sport, školství, životní prostředí, volný čas, pořádané akce, informace z radnice či z jiných úřadů atp.

Je dobré účastníkům trochu pomoci a vyzvat je, aby se každý zamyslel nad tím, jaké informace poslední dobou úmyslně vyhledával, na jaké zajímavé mimoděk narazil nebo o kterých předpokládá, že je bude muset vyhledat.

Pokud je patrné, že jednotlivé skupiny si nejsou úplně jisté tím, co by měly napsat, lze uvést nějaký příklad:

Protože se blíží letní prázdniny, budu chtít zjistit následující informace: Otevírací doba koupaliště a cena vstupného. Možnosti brigád – kde poptávají brigádníky, co všechno musím znát a vědět, než se se zaměstnavatelem na brigádě domluví. Chci jet na dovolenou k moři, ale co nejlevněji – jaké informace musím získat?

Skupiny pracují zhruba 10–15 minut. Před ukončením práce mají za úkol označit tři napsané druhy informací, které všichni u stolu považují za nejčastěji využívané a podstatné.

Následuje prezentace, při které postupně všechny skupiny přečtou napsané druhy informací, na jakém typu informací se v rámci dané pracovní skupiny shodli a informace z jakých oblastí považují za nejdůležitější.

Závěrem moderátor vše krátce zhodnotí.

Cílem této aktivity bylo zjistit, jaké informace jsou především žádány, aby mohly být předávány příjemcům. Následující aktivita bude sloužit ke zjištění nejčastějších způsobů jejich předávání.

Druhý blok – informační zdroje

Pracovní skupiny pracují opět s flipčárkovými papíry a fixami. Tentokrát je úkolem vypsát informační zdroje,

- které jsou účastníky akce využívány,
- o nichž vědí, že ve městě fungují, ale nevyužívají je,
- které ve městě nejsou a účastníci si myslí, že by byly využívány.

Každý z účastníků u stolu má možnost přidělit třem informačním zdrojům (bod a)), které jsou jim osobně nejvíce využívány, body formou tečky v pořadí:

- nejvíce využívám – 3 tečky,
- méně – 2 tečky,
- nejméně z nejvíce využívaných – 1 tečka.

Na konci práce trvající cca 15 minut se u každého stolu tečky sečtou, výsledkem je nejvíce užívaný zdroj informací.

Opět následuje prezentace. Uvedou se zdroje informací a), b), c) a krátce se okomentují. Potom bude přednesen výsledek bodování.

Na závěr tohoto bloku by měl vystoupit zástupce radnice, ohodnotit činnost pracovních skupin a říci svůj pohled na zdroje informací a jejich využívání veřejností a jejich dopad na ni.

Řízená diskuze

O nejčastějších zdrojích informací se potom vede řízená diskuze.

U kulatých stolů na toto téma se objevily: webové stránky, sociální sítě, bezplatné radniční noviny a místní kabelová televize (pokud v daném městě funguje).

Diskuzi je vhodné začít výběrem vždy jednoho informačního zdroje a nechat účastníky, aby u každého uvedli jeho silné a slabé stránky a navrhli možnosti zlepšení. Poté by měl reagovat i zástupce radnice.

Mladí se často vyjadřují hlavně k webovým stránkám nebo Facebooku. Hodnotí je z úhlu grafického, snadnosti najít pro ně důležité informace a naopak, jaké informace postrádají, včetně provázanosti na stránky jiných organizací.

Radniční listy nebývají pro mladé příliš zajímavé. Vědí o nich, ale cíleně je nečtou. Je možné diskutovat o tom, co v nich chybí, aby byly zajímavé i pro mladou generaci. Řešit lze rovněž jejich distribuci. Od dojíždějících studentů například zaznělo, že je nečtou, protože jsou distribuovány do schránek pouze obyvatelům města. Pokud by byly v omezené míře na školách, nádražích a v nákupních centrech, tak si je vezmou ke čtení do prostředků hromadné dopravy a navíc se dostanou do rukou i jejich rodičům. Tím pádem budou informace z daného města šířeny také do okolních obcí (v radničních listech jsou informace i pro ty, co dojíždí do daného města za prací nebo zábavou či nákupy).

Třetí blok (v případě časového prostoru) – informace pro turisty

Jestliže zbývá ještě dostatek času, je možné zařadit blok informací pro turisty. Záleží na tom, jak dlouho trvá řízená diskuze.

Pracovní skupiny mají za úkol zhodnotit úroveň a množství informací, které může dostat turista, jenž přijede do jejich města. Zde se hodně vychází z webových stránek, které už byly předmětem předchozí práce. Zajímavé je hodnocení infocenter. Mladí lidé někdy ani nevědí, kde vlastně informační centrum leží. Někteří ho naopak využívají, ale nevnímají ho jako možný zdroj informací pro turisty a občany města, ale jako místo, kde lze kopírovat, použít internet atp.

Tato práce je trochu složitější v tom, že obyvatel města nevyhledává informace o svém vlastním městě z pozice turisty. Přesto však žáci/studenti vnímají informační cedule, turistické značení, označení památek. Také zde padají mnohdy podnětné nápady. Například vytvořit mapky MHD s označením důležitých turistických cílů (turisté obvykle nevědí, kam MHD jezdí, kde mají vystoupit, jaká zastávka je nejbližší centra). Objevují se nápady charakteristické pro mladou generaci, jako je využití mobilních aplikací či čárových kódů.

I tento blok je zakončen zhodnocením moderátora a zástupce radnice.

Závěr

Přichází celkové zhodnocení akce. Je přínosné, pokud představitelé vedení města zmíní nápady vhodné k využití, nebo dokonce přímo uvedou, že na některých budou pracovat. Na každém z kulatých stolů nějaký kvalitní nápad zazní a je dobré ho vydvihnout.

třídění odpadů

Téma třídění odpadů se zdá na první pohled úzce specializované. Ovšem lze ho pojmut z několika úhlů a potom je vhodné členění do tematických bloků a podbloků.

Z hlediska účastníků zástupců radnice je zde kromě politika žádoucí i přítomnost pracovníka odboru životního prostředí. Zástupce radnice je třeba dopředu seznámit s koncepcí kulatého stolu a zajistit některé podstatné údaje (platby za komunální odpad, množství smíšeného a tříděného odpadu, náklady obce na svoz odpadu atp.).

Žáci / studenti sepisují a poté slovně hodnotí tato témata:

Třídění odpadů ve škole

Zde je možné řešit situaci v konkrétní škole, pokud jsou účastníci kulatého stolu pouze z jedné školy. Jsou-li účastníci z několika škol, zadání je v obecné rovině. Promítají se však do něj osobní zkušenosti účastníků z jednotlivých škol.

Práci je možné rozdělit následovně:

- 1 Jaký odpad lze třídit (nezapomínat na biologický) a jaký odpad se v současnosti opravdu třídí.
- 2 Co může škola udělat pro zlepšení třídění odpadů (návrhy, které mohou padnout – sběrné nádoby na tříděný odpad, kompost na školním pozemku, sběrové akce, osvětové programy).

Posléze všechny pracovní skupiny přečtou, co k danému tématu napsaly, a mohou více rozvést komentáře k tomu, co jim připadá zajímavé.

Následuje krátká přestávka a moderátor sepíše všechny náměty k bodu „Co může škola udělat pro zlepšení třídění odpadů“ na jeden flipčárkový papír. Přistoupí se k hlasování (například barevné lístky rozdané dle určitého klíče účastníkům) o tom, které opatření může nejvíce pomoci třídění odpadů ve školách.

Výsledky hlasování se přečtou, pak se přistoupí ke slovnímu zhodnocení ze strany zástupců radnice. O některých nápadech je možné déle diskutovat.

Třídění odpadů ve městě

Model práce je stejný jako u bloku třídění odpadů ve škole, pouze rozšířený na celé město / obec.

Možné úkoly k tématu mohou být:

- 1 Jaký odpad se v současnosti třídí a návrhy na další druhy odpadu, které se netřídí, ale mohly by (např. textil).
- 2 Spokojenost s počtem rozmístěných sběrných nádob a četností jejich vývozu a návrhy na zlepšení.
- 3 Kde je nejbližší sběrný dvůr a co do něho mohu odnést.

Následuje prezentace práce všech stolů a opět zhodnocení ze strany zástupců radnice. Je velmi vhodná diskuze nad tím, co bylo prezentováno, lze zmínit i způsob placení občanů za ukládání odpadu (místní paušální nebo individuální poplatek) a výši poplatků. Je dobré říci, kolik město na svoz odpadu doplácí a jak se separace projevuje na výši poplatků.

Nejlepší odpad – žádný odpad

Poslední úkol reaguje na slogan: „Nejlepší odpad je žádný odpad.“

Každý pracovní stůl má za úkol napsat co nejvíce možností, jak dále zužitkovat předměty, které by se vyhozením mohly stát odpadem, přitom ale existuje možnost je dále využít (využitím není myšlena přeměna na tepelnou energii spálením).

Účastníci nejprve vypíší možné využitelné předměty, poté doplní, jakým způsobem je lze dále zužitkovat – např. prodat věci do bazaru, být za minimální poplatek, někomu je věnovat zdarma, dát na charitu, nechat opravit a dále používat, vyrobit z nich jinou využitelnou věc (např. z dřevěného botníku krmítko pro ptáky), využít poškozenou věc pro jiný účel (např. hrnek s ulomeným uchem na odkládání tužek).

Všechny pracovní stoly přečtou, jaké možnosti vymyslely.

Poté, co jsou veškeré eventuality vyčerpány, pokusí se účastníci přijít s návrhy, jak by mohlo pomoci město v podpoře toho, aby se odpad nevytvářel, ale byl použit dále – viz předchozí úkol. Zde se už jedná o společnou práci. Každý může individuálně přednést nějaký nápad, který se zaznamená na flipčárkový papír. Pokud je nápadů více, tak se nechá časový prostor pro jejich sepsání a diskutuje se o nich. V opačném případě se diskuze vede o každém jednotlivém bodu zvlášť. Účastníci se tak mohou jednak inspirovat, jednak mají více času na promyšlení dalších nápadů.

Na úplný závěr dojde ke zhodnocení celé akce s vyzdvižením těch nápadů a podnětů, které by bylo možné realizovat.

využití kulturního domu po plánované přestavbě

První blok – kultura obecně

Pracovní skupiny dostanou flipčárkové papíry, fixy a jsou jim sdělena tato témata:

1 Kultura ve městě zajišťovaná radnicí.

Jedná se o akce přímo objednávané a financované ze strany radnice nebo prostřednictvím k tomu zřízené příspěvkové organizace či obchodní společnosti. Zde je samozřejmě třeba sdělit, o které akce se například jedná a o jaké zřizované organizace. Sem patří ty organizace, které mají ve své hlavní činnosti zajišťování kulturních akcí, tj. organizace provozující třeba dům kultury. V případě akcí se může jednat o městské slavnosti, vinobraní, jarmarky s kulturním programem apod. Fakticky zařizovat je může privátní agentura, ale přímo je objednává a platí radnice. Opět je nutné uvést příklady akcí.

2 Kultura ve městě nezajišťovaná radnicí.

Do tématu jde podřadit kulturní akce různých spolků, církví, sportovních organizací, soukromých osob, firem. Ale doporučujeme sem zařadit i příspěvkové organizace města, které

však nemají kulturu jako svou hlavní činnost. Do této kategorie spadají školy, knihovny, případně muzea, ZOO a jiné.

3 Informování o kulturních akcích ve městě.

Je na zvážení, zda zařadit i toto téma, závisí to zejména na počtu účastníků. Pokud jsou dvě pracovní skupiny o větším počtu osob (např. 10 a více), tak již nedochází k efektivní kolektivní práci. Proto je lepší rozdělení do tří menších skupin. Toto téma se týká způsobu informová-

ní mladých lidí o kultuře a jejich preferencí ve vztahu k různým informačním kanálům (radniční zpravodaj, noviny, weby, sociální sítě, plakátovací plochy, upoutávky v místní kabelové televizi atp.).

Zpracování tématu

Zadání je následující. Každá skupina v rámci přiděleného tématu napíše na flipčárkový papír silné a slabé stránky spolu s návrhy na zlepšení. Silné a slabé stránky mohou být obecnější roviny a skupiny píše, co se jim v oblasti kultury ve městě líbí (pozitiva) a co ne (negativa). Návrhy na zlepšení by měly následovat vždy, jsou-li uvedena negativa. Mělo by se jednat o konkrétní návrhy, co a jak by se mělo zlepšit. Účastníky je vhodné instruovat v tom smyslu, aby začali vypsáním pozitiv a negativ, snadněji pak přijdou na možnosti zlepšení.

Zpracování je věnováno cca 20 minut, ale je nutné vycházet z aktuální situace a časovou dotaci podle potřeby zkrátit nebo naopak prodloužit.

Účastníci jsou rovněž vyzváni k tomu, aby se sna-

žili psát hůlkovým písmem a čitelně (lépe se potom s materiálem pracuje).

Prezentace

Skupiny přistoupí k postupné prezentaci své práce.

Před samotným začátkem prezentace moderátor pro všechny uvede, jak to bude probíhat. Prezentující se představí (stačí jméno a škola). Mluvit je třeba směrem ke stolům, nikoli k flipčárovému stojanu, aby bylo dobře rozumět. Prezentace proběhne bez přerušování. Pokud má někdo připomínku, poznámku, otázku atp., počká s jejím přednesením, dokud prezentující nedomluví. Pokud nechce nikdo z mladých diskutovat, předá slovo odborné veřejnosti, která okomentuje výsledky jejich práce.

Na diskuzi je dobré vyčlenit více času. K některému tématu se může rozvinout obsáhlejší diskuze. U studentů vyšších ročníků to je např. téma maturitních plesů a s tím související cena pronájmu sálu, úplná nebo částečná možnost konzumace vlastních nápojů a občerstvení.

Druhý blok – budoucí využití kulturního domu

Zástupce radnice seznámí krátce přítomné s investičním záměrem přestavby kulturního domu. Kulatý stůl je vhodné uspořádat ve fázi před projekční přípravou, aby vzniklé nápady mohl architekt do návrhu případně zapracovat. Doporučuje se účastníky v nápadech nijak neomezovat (finanční částkou, proveditelností atp.). Cílem je shromáždit co nejvíce zajímavých nápadů, s nimiž se potom dá pracovat. Měly by se týkat nejen samotné budovy, ale i jejího nejbližšího okolí.

Úkolem je napsat co nejvíce nápadů na podobu a využití kulturního domu. Podobou je myšlen vnější i vnitřní vzhled a dispozice, využitím to, co by mělo uvnitř být. Příklady návrhů, které bývají uváděny: čajovna, klub pro mladé, dětské koutky, zkušebna pro začínající kapely, místnost pro komornější koncerty, herna pro náctileté – kulečník, stolní tenis, stolní fotbal. Návrhy zaměřující se na nejbližší okolí často zmiňují více zeleně, lavičky, stojany na kola, parkovací místa či zastávku MHD.

školní fórum

Obecné informace

Školní fórum je upravená verze tzv. Mladého fóra, které se už několik let úspěšně realizuje v různých městech České republiky. Školní fórum je určeno pro jednu školu. Je tedy vhodné pro ty obce, v nichž je pouze jediná škola. Ale samozřejmě nic nebrání školám k jeho uspořádání ani ve větších městech. Nespornou výhodou je, že si organizaci a termín může škola uzpůsobit a není závislá na Mladém fóru, které je určeno pro všechny školy. Když se akce uspořádá na podzim, tak je možné kontinuálně pracovat s výsledky v aktuálním školním roce. Oproti Mladému fóru je výhodou, že se akce může zúčastnit více dětí z jedné školy (na Mladé fórum bývá vysláno kolem 5–6 dětí z jedné školy, zde se jedná o 25 dětí a více). Školní fórum lze velmi dobře zakomponovat do výuky nebo použít v rámci projektového dne. Není ani vyloučeno, že ho absolvuje jedna konkrétní třída, případně postupně více tříd.

Přípravná fáze

Cílová skupina

Zde není žádný problém s oslovením cílové skupiny, neboť se jedná o žáky/studenty školy, v níž se akce pořádá. Určena je pro žáky 2. stupně (u studentů ročník nerozhoduje) a je dobré, pokud jsou zastoupeni žáci z co největšího počtu tříd. Počet účastníků akce je vázán hlavně na prostorové možnosti školy. Zatím všechna Školní fóra proběhla v klasických učebnách, a proto počet účastníků odpovídal zhruba počtu míst ve třídě. Tím, že se tvoří tzv. pracovní stoly, může dojít ještě k nepatrnému snížení počtu účastníků, než je maximální kapacita třídy (v Lito-měřicích zatím 24 ze 6.–9. třídy, ale neměl by být problém počet 30 účastníků). Pokud tomu odpovídá prostor konání akce, může být např. 5 stolů po 6 žácích. Když by se akce konala ve větším prostoru (tělocvična, sál), je možné počet úměrně tomu navýšit až na cca 2 třídy (kolem 50 žáků/studentů). Na výběr nejsou žádné zvláštní požadavky, naopak není úplně šťastné apriori z těchto akcí vylučovat děti, kteří nemají nejlepší schopnost prezentace nebo nedosahují velmi dobrých studijních výsledků. Do Mladých fór se v minulosti zapojili bez problému i žáci praktických a speciálních škol. I oni mohou plnohodnotně pracovat ve skupině s ostatními.

Je vhodné, aby se akce účastnili zástupci školních parlamentů, kteří mají větší povědomí o požadavcích žáků/studentů. Jsou-li zároveň zastoupeni i v městském zastupitelstvu mladých, tak se orientují částečně i v problematice celého města. Ideální stav je, pokud se akce zúčastní několik členů školních parlamentů (pokud na škole parlament funguje) a zbytek ze tříd dobrovolně. Vhodné je, aby před samotnou akcí proběhla v části hodiny diskuze k tématu a zazněla informace o tom, že proběhne Školní fórum s následnou možností přihlášení žáků a studentů. Je potom už na škole, jaký bude zvolen klíč k výběru, pokud zájem překročí možnou kapacitu.

Zástupci školy a radnice

Nezbytná je přítomnost zástupce vedení školy. Přítomen by měl být i učitel občanské nauky nebo pedagog pověřený spoluprací s žákovským parlamentem, dále zástupce radnice (nejlépe politik, případně koordinátor ZM a MA 21). Ideální je, účastní-li se zmínění zástupci školy a radnice celé akce. Když to nelze organizačně zajistit, je přítomnost zástupce školy žádoucí alespoň u hodnocení hlasování k tématu „Co chci zlepšit ve škole“ a člena radnice u druhé části „Co chci zlepšit ve městě“.

metodika – školní fórum

Moderátor

Vhodnější je, je-li externí (více to navozuje pocit, že se nejedná o součást vyučování), ale není-li to možné, moderátorem může být i některý z pedagogů.

Prostorové a organizačně-technické zajištění

Místo

Jak už bylo zmíněno, je možné akci uspořádat ve třídě. Vhodnější však je větší prostor, pokud je to možné.

Pomůcky

Z pomůcek jsou třeba flipčártové papíry, fixy, flipčártový stojan (lze nahradit magnetickou tabulí nebo přichycení flip. papíru na stěnu). Dále je třeba dopředu připravit aktivitu „Vědomostní kvíz – tvrzení“ a toto vytisknout minimálně v počtu stejném, jako je počet pracovních stolů. Pokud je počítáno s tím, že u stolu bude více dětí, je lepší mít ke stolu výtisky dva.

Pracovní stoly se utvoří tak, že se k sobě přisunou většinou dva stoly (lavice) a kolem se dají židle. Počet žáků kolem takto utvořeného pracovního stolu by měl být 6–10. Pracovní stoly se rovnoměrně rozmístí po třídě s tím, že vpředu se nechá místo pro moderátora a zástupce školy a radnice.

Občerstvení

Děti mohou dostat instrukci, ať si na akci přinesou svou svačinu a pití. Stejně tak je možné toto pro účastníky zajistit ze strany školy. To už je na preferenci dané školy.

Pro vítězný stůl ve vědomostním kvízu se mohou zajistit drobné ceny, ale opět to není bezpodmínečně nutné. Je dobré oslovit radnici, zda nemá nějaké vhodné propagační předměty, které by se k tomu účelu hodily.

Realizační fáze

Přivítání účastníků – organizační záležitosti

Představení moderátora. Stručně seznámit účastníky s programem, předpokládanou dobou trvání, přestávkami. Další informace, např. jak se bude pracovat ve skupinách (snažit se mluvit polohlasem, aby nedocházelo ke vzájemnému rušení, ticho při prezentaci spolužáků). Ovšem zdůraznit, že se nejedná o školní vyučování, a snažit se navodit uvolněnou, byť pracovní atmosféru.

Uvolňovací aktivita spočívající v dílčím seznámení účastníků

Účastníkům jsou pokládány otázky, na něž oni reaguji zvednutím ruky, postavením se u stolu nebo přechodem na určené místo. Jedná se o možné vari-

anty, které volíme s ohledem na prostorové možnosti v místě pořádání kulatého stolu. Vzhledem k tomu, že akce bývají většinou realizovány ve třídách, stačí zvednutí ruky.

Možné typy otázek:

- Kdo bydlí přímo v tomto městě?
- Kdo se dívá v průměru více než dvě hodiny denně na televizi?
- Kdo před odchodem do školy snídal?
- Kdo je vegetarián?
- Kdo měl na posledním vysvědčení vyznamenání?
- Kdo měl samé jedničky?
- Kdo byl poslední měsíc v kině?
- Kdo chodí alespoň dvakrát do roka do divadla?
- Kdo aktivně sportuje?
- Kdo je registrovaným čtenářem místní knihovny?
- Kdo by chtěl být v dospělosti učitelem?
- Kdo by chtěl být v dospělosti politikem?

Rozdělení do pracovních skupin

Úvodem je třeba odůvodnit rozdělení do pracovních skupin. Je vhodné namíchat děti z různých tříd, čímž dojde k vyrovnanému věkovému spektru u jednotlivých stolů. To napomůže skupině vytvářet rozmanitější nápady a myšlenky. Zároveň je dobré připomenout, že se tímto účastníci učí spolupracovat s jinými žáky než jen se svými spolužáky, což pro ně může představovat velmi dobrou životní zkušenost. Rozdělení lze provést rozdílnými způsoby a záleží pouze na organizátorovi, který mu bude nejvíce vyhovovat a jaký zvolí.

Možnosti rozdělení:

- 1 Nechat si ze škol předem zaslat jmenný seznam účastníků a rozdělit je už při registraci v prezentační listině. Například barevně označit stoly a jednotlivá jména s tím, že při podpisu každý vidí, jakou barvu (nebo číslo) má přidělené, a jde ke stolu, který přidělení odpovídá.
- 2 Zvolit lze i pohybové rozdělení. Účastníci se musí bez mluvení seřadit do zástupu podle velikosti. Organizátor přiděluje jednomu po druhém číslo, poté jde každý k označenému stolu. Ten je označen číslem, které dostane účastník přidělené.
- 3 Účastníci udělají kruh, zavřou oči a na záda nebo čelo se jim přilepí barevný lístek odpovídající barevnému označení stolu. Bez mluvení musí zjistit, jakou barvou jsou označeni, a jít si sednout ke svému stolu.

Lze najít samozřejmě více způsobů rozdělení do skupin a volit je i dle věkového spektra žáků a studentů.

První blok – Škola

Pracovní skupiny dostanou flipčártové papíry, fixy a je jim sděleno téma:

„Co se mně ve škole líbí a co chci zlepšit“

Je vhodné to koncipovat pozitivně. „Co se mně líbí“ je pozitivní automaticky, jedná-li se o to, „co chci zlepšit“, zde existuje širší spektrum možností, neboť zlepšit mohou chtít i to, s čím jsem spokojen. Mohu zde spatřovat ještě nějakou možnost na zlepšení nebo mít konkrétní nápad na vylepšení. Na tuto skutečnost by měl moderátor upozornit. **Důležité je to, že se nesmí hodnotit jednotliví spolužáci či pedagogové! Tím jsou účastníci limitováni.**

Žákům se nechá přiměřený prostor na zpracování tématu. Většinou stačí 20 minut. Jsou upozorněni, aby psali čitelně a ideálně hůlkovým písmem. To umožní lepší následnou práci s výsledky.

Před ukončením práce je jim sděleno, aby pouze u tématu „co chci zlepšit“ vybrali dva návrhy, které jejich stůl vnímá jako nejdůležitější. Dále jsou instruováni, aby se u stolu domluvili, kdo půjde odprezentovat společnou práci (nejlépe ve dvojicích). Je dobré říci, že se o nic nejedná a nikdo z prezentace nemusí mít obavy. Někdy může chvíli trvat, než se děti dohodnou. Proto se doporučuje toto dopředu avizovat.

Prezentace

Před začátkem jsou účastníci instruováni, jak správně prezentovat. Flip papír se umístí na stojan (tabuli) a před něj se prezentující postaví. Musí se představit (stačí křestní jméno a třída). Je třeba jim říci, že nemohou číst z flip papíru obrácení zády k ostatním, neboť by je nebylo slyšet. Jednotlivé body si přečtou v duchu, poté je reprodukuje už čelem k ostatním.

Zároveň jsou upozorněni na to, že se nemá jednat o pouhé přečtení, ale zapsané myšlenky by měly být více rozvinuty. Proč je uvedli, zda na tom byla obecná shoda u stolu, nebo byl někdo proti atp. Začíná se tím, co se dětem na škole líbí. Potom se přejde k návrhům na zlepšení s tím, že se nesmí zapomenout zdůraznit dva nejvíce preferované nápady.

Takto odprezentují postupně všechny stoly. Potom následuje krátká přestávka, při které moderátor přepíše cca 10 zlepšovacích nápadů na samostatný flip papír. Vybírá ty, které byly účastníky označovány jako nejdůležitější nebo nejvíce se opakující. Možná je i diskuze ze strany ostatních účastníků.

Hlasování

Po přestávce dojde k hlasování. Moderátor rozdává hlasovací lístky (nejlépe barevné nalepovací lístečky). Hlasování je možné realizovat různě. Zajímavá je kombinace barevných lístků.

***Příklad:** Každý účastník dostane jeden modrý lístek a ten může přidělit dle svého osobního uvážení. K tomu ještě dostane stůl společně 5 červených lístků a musí se dohodnout, k čemu je přidělí. K jedné věci je možné dát více lístků nebo i všechny.*

Zhodnocení

Proběhne slovní zhodnocení zástupce školy. Ten okomentuje nápady, které zazněly, hlasování a případně, zda je možné něco z navržených myšlenek/nápadů realizovat.

Druhý blok – Vědomostní kvíz (viz příloha)

Jedná se o tvrzení (20–30), která se týkají školy a města. Lze využít školní kroniky a webových strán-

metodika – školní fórum

nek školy (města). Některá tvrzení jsou pravdivá a v jiných je záměrně uvedena mylná informace. Žáci označují tvrzení, která považují za správná – označení Ano, nebo za chybná – označení Ne. Každý stůl má pouze jeden papír a pracuje se společně.

Jedná se o kolektivní práci a účastníky je dobré upozornit, aby si každý stůl stanovil co nejefektivnější vzájemnou komunikaci, která povede k co nejlepšímu výsledku. Naopak je třeba zakázat používání „chytrých“ mobilních telefonů, jimiž se lze připojit na internet a tam informace vyhledávat.

Čeká se, až práci ukončí poslední stůl, pak proběhne společné vyhodnocení. Moderátor vždy přečte otázku (pokud je delší, tak stačí číslo otázky), a kdo odpověděl kladně (Ano, tvrzení je správné), zvedne ruku. Poté moderátor řekne, jaká odpověď (Ano/Ne) byla správně. Tim je zajištěna zpětná vazba – je zřejmé, jak kdo odpovídal a které tvrzení způsobovalo největší problémy. Správné odpovědi si děti zaznamenávají. Na závěr se jim ponechá krátký časový prostor, aby si mohly spočítat správné odpovědi. Následuje společná kontrola, začíná se otázkou, kdo má největší počet správných odpovědí (např. 30), a postupně se snižuje, až se přihlásí stůl s nejmenším počtem správně označených tvrzení. Doporučuje se zjistit výsledky od všech ostatních. Vítězný stůl může dostat drobné odměny.

Následuje přestávka.

Třetí blok – Město

Jedná se o definování největších problémů města („co chci zlepšit“) z pohledu mladé generace, stejně jako je to u „klasických“ Mladých fór. Není třeba už ani stoly limitovat nějakým konkrétním tématem, na které se mají zaměřit. Mohou se nechat témata pro všechny stoly volná. Opět se požádá, aby stůl

definoval dva nejvýznamnější návrhy na zlepšení, na nichž bude u pracovního stolu shoda. Časový prostor na práci u stolu by měl být, podobně jako u prvního bloku, cca 20 minut. Stejně jako u bloku „školního“ se píše na flip. papír.

Následuje prezentace jednotlivých pracovních stolů. Potom opět hlasování. Je možné zvolit stejnou variantu jako v případě nápadů na zlepšení v oblasti školy, ale i jinou. To už je plně na uvážení moderátora. Hlasovat se dá individuálně s různým počtem lístků nebo hromadně „za stůl“.

Zhodnocení

Proběhne slovní zhodnocení zástupce radnice nebo někoho, kdo zná místní problémy (může to být opět zástupce školy), který okomentuje nápady, které zazněly, i hlasování.

Závěr akce

Mělo by zaznít slovní zhodnocení celé akce ze strany moderátora, zástupce školy i radnice. Pokud se bude s výstupy dále pracovat, měla by být tato informace rovněž sdělena a mělo by dojít k upřesnění, jakým způsobem.

Další práce s výstupy

Je velice přínosné, pokud bude škola (případně i radnice) s výstupy Školního fóra dále pracovat. Ideální je například celoškolská anketa nebo ověření nadefinovaných problémů v hodinách Občanské nauky. Možností může být, používá-li škola ve výuce smartphony a je k dispozici hlasovací software. Otevřená je zapojení školního parlamentu, využití

školního časopisu nebo hodin Občanské výchovy. Role školního parlamentu by měla být po celou dobu aktivní, a to od počátečních příprav po účast na akci. Hlavní možnost angažování však představuje práce s výstupy. Může se jednat o průběh ankety až po její vyhodnocení.

Návrhy na zlepšení v rámci školy

Je nutné využít postavení ředitele a získat jeho vyjádření (stanovisko) například k tomu, co je možné v některých případech dělat. Studenti mohou uspořádat k tématům kampaň – ničení vybavení školy, pořádek na WC apod.

Zároveň lze výstupy využívat v další výuce, umožňují to hlavně témata v Občanské výchově.

Návrhy na zlepšení ve městě

Zde je žádoucí vyslat zástupce škol na celoměstské Mladé fórum a tam předložit náměty k diskusi a hlasování. Návrhy by měly být předány i komisi ZM a MA 21 (pokud je zřízena). Stejně tak by bylo dobré výsledky předložit k projednání studentskému parlamentu města (opět v případě, že je ustanoven). Ideální pro to je doba před konáním Mladého fóra.

V každém případě je nutné účastníky akce vždy informovat, co se bude s jejich návrhy dále dít, a na dalším Školním fóru sdělit, jak byly návrhy řešeny.

Školní fórum by se mělo promítnout ve výchovně-vzdělávacím programu školy a ve výroční zprávě (hlavně závěry a řešení). Informace o akci ve fázi přípravné i závěrečné by se měla dát na vědomí žákům. Zde je stěžejní role třídních učitelů, využít lze i školní rozhlas, školní časopis (televizi). Informace by se měla dostat také ke všem učitelům, ideálně na poradě ředitele.

vědomostní kvíz

Před sebou máte 20 tvrzení, vztahující se k Vaší škole a městu. Pokud si myslíte, že tvrzení je správné, napište ANO. Jestli se domníváte, že je tam uvedena nějaká nepřesnost (třeba i malá) napište NE.

- 1** Ve školní kronice ZŠ Na Valech z roku 1953 můžeme najít zápis:

*„V budově bývalého gymnázia zřízena I. osmiletá střední škola. O prostory se dělí s pedagogickou školou. Ředitelem byl ustaven A. Lebeda a jeho zástupcem M. Peřinová. „...Soudruzi učitelé nastoupili koncem srpna a hned se dali do práce, kterou jsme mohli s úspěchem dokončit snad jen proto, že vyučování (pro infekční nemoce) započalo 15. září...“
Pionýrská skupina získala jméno Emila Zátopka.“*

ANO NE

- 2** Ve školní kronice ZŠ Na Valech z roku 1957 můžeme najít zápis :

*„Koncem září a začátkem října se značně rozšířila „asijská chřipka“. Z učitelů onemocněli: Anderlová, Tichá, Bartošková, Fořtíková, Budínská, Lebeda, Macek, Soukup.
Televizor je stále v opravě. Byla zahájena stavba skleníku na školním dvoře. Družstvo žáků z osmého ročníku zvítězilo proti Berounu v televizní soutěži.“*

ANO NE

- 3** V roce 1958 v budově školy ZŠ Na Valech: 14 tříd, jedna třída večerní školy a 458 žáků.

ANO NE

- 4** V roce 1969 se zimní prázdniny se prodloužily na celý měsíc. Důvodem byl nedostatek uhlí a asijská chřipka zvaná Honkong. Na lyžařském výcviku ZŠ Na Valech – Osecká bouda – vyzkoušel učitel Hermann svůj nový fotoaparát.

ANO NE

- 5** V roce 1973 proběhla v ZŠ Na Valech důkladná rekonstrukce tělocvičny. Žáci školy odevzdali na výstavbu pomníku „Čest a sláva sovětské armádě“ 110.000 Kčs. Školu navštívila sovětská rozvědčice – majorka Marie Alexandrovna Fortus.

ANO NE

- 6** V roce 1975 projížděl městem Litoměřice první tajemník KSČ, prezident Antonín Novotný. Žactvo se rozestavilo po pravé straně náměstí. „...Soudruh prezident opětoval pozdrav z auta právě v onu stranu, kde stály pionýři ZŠ Na Valech“

ANO NE

metodika – školní fórum / příloha – vědomostní kvíz

- 7** Rok 1991. Školní rok začal pro ZŠ Na Valech ve dvou budovách. Budova mateřské školky v Masarykově ulici byla zrekonstruována. Zde byly umístěny 3 třídy 1.stupně a školní družiny. V konkursu na ředitele uspěl dosavadní zástupce pan Petr Hermann.
- ANO NE
-
- 8** Starosta Litoměřic se jmenuje Vladimír Chlupáč
- ANO NE
-
- 9** Litoměřické zastupitelstvo má 23 členů
- ANO NE
-
- 10** Počet městských strážníků v Litoměřicích je 23
- ANO NE
-
- 11** První větší městská nemocnice vznikla v 80. letech 19. století přestavbou jezdeckých kasáren na ústav a byly zde léčeni litoměřičtí občané velmi prostými způsoby
- ANO NE
-
- 12** Ludvík Kundera byl jmenován čestným občanem města usnesením zastupitelstva města dne 1. 6. 2000 (v polovině třicátých let minulého studoval na litoměřickém gymnáziu)
- ANO NE
-
- 13** Založení kapituly s kostelem sv.Štěpána knížetem Spytihněvem II. v roce 1457 dosvědčuje tzv. Zakládací listina kapituly litoměřické, dochovaná v originále ve zdejším archivu
- ANO NE
-
- 14** Když došlo 24.května 1618 v Praze k defenestraci habsburských místodržících, připojily se k zahájenému odboji i Litoměřice
- ANO NE
-
- 15** Nejznámější z litoměřických exulantů po Bílé hoře byl někdejší rektor koleje, městský radní a vynikající humanistický literát a učenec Pavel Stránský
- ANO NE
-
- 16** Na počátku 2.poloviny 19.století zůstávaly Litoměřice nevelkým městem, které mělo i s předměstskými čtvrtěmi - Dubinou, Voldánou, Zásadou, Rybáři, Novým městem a Mlýnským, Mariánským i Štěpánským předměstím asi 300 domů a o málo více než 2000 obyvatel
- ANO NE
-
- 17** Bývalý litoměřický královský hrad vznikl již ve 2. polovině 13. století, za Přemysla Otakara II. Přestavěn byl na začátku vlády Karla IV. (před r.1359) a začleněn do nového pásu hradeb (dnešní adresa Na Valech, čp. 265)
- ANO NE
-
- 18** Dům SALVA GUARDA byl postaven v 15. století pro rodinu Dionysia Housky a v roce 1660 přestavěn do renesanční podoby italským architektem Ambrosiem Ballim, zvaným Vlach.
- ANO NE
-
- 19** Nejstarší židovské osídlení se datuje až do 13. století. V této době židé žili v dnešní ulici Velká Dominikánská, kde se na místě špitálu sv. Kříže dříve nacházela středověká synagoga
- ANO NE
-
- 20** Partnerská města Litoměřic jsou: Calamba City - Filipíny, Dapitan - Filipíny, Fulda - Německo, Míšeň -Německo, Topolčianky – Slovensko
- ANO NE
-

Děkujeme za vyplnění kvízu.

Metodika byla vytvořena v projektu „Nedělám to pro sebe“, který je realizován za finanční podpory Evropské unie v rámci programu „Mládež v akci“.

Za obsah portálu odpovídá výlučně autor. Evropská komise nenesse odpovědnost za využití informací, jež jsou jejím obsahem.

OBSAH

DOMŮ

